

KAMU KURUMLARINDA YAŞANANLARIN ÜZERİNİ ÖRTEMEZSİNİZ

Halkın alın teri ile kurulan ve ülkemizin kalkınmasında önemli işlevler gören kamu kuruluşlarımızda özellikle son dönemde yönetici kademelerine yapılan atamalarda; bilgi, beceri ve liyakat aranmasından vazgeçilmiştir. Artık, atamalarda geçerli olan ölçüt, sadece "cemaatten olmak, kendileri gibi düşünmek ya da kendilerinden olmak"tır.

Ülkemiz, 1980'li yıllardan itibaren uluslararası sermayenin taleplerine uygun olarak ekonomik ve sosyal politikalar uygulamış, bunun sonucunda sanayi yatırımları azalmış, işsizlik artmış, sık sık yaşanan krizler sonucu yoksullaşma kronik hale gelmiştir. Bu politikalar; teknoloji düzeyini artıracak, AR-GE çalışmalarını hızlandıracak, yeni ürün geliştirmeye yönelik bir araştırma politikası saptayacak verimli, üretken bir yapı kurmayı da engellemiştir. Ülkemizdeki sanayi tesisleri gelişmiş ekonomilerin taşeronu olarak düşük katma değerli ürünlerle ihracata zorlanmıştır.

Ülkemiz yönetimleri, uzunca bir süredir "Yeni Dünya"nın gereklerinden zannederek; planlama düşüncesini terk etmişler, stratejik öngörüyle insan kaynakları planlamasını da göz önüne alan ulusal kalkınma modellerinin geliştirilmesinden vazgeçmişlerdir. Ekonomik kalkınmanın, sanayileşme ve yatırım artışlarına dayalı dengeli bir yapının oluşturulması ile sağlanabileceği gerçeğini göz ardı etmişlerdir. Ekonomi politikalarının oluşturulması ve yürütümünü tamamen uluslararası finans kuruluşlarının ellerine bırakmışlardır. Bu kuruluşlar eliyle uygulanan politikalar sonucunda, insanı merkezine almayan, doğayı, çevreyi hiçe sayan her şeyi alınıp satılan bir meta olarak gören anlayışlar doğal ve beşeri zenginliklerimizi, kamu kaynaklarımızı yok etmiş, küçültmüş ya da özelleştirme adı altında sermayeye devretmiştir. Kısaca, son 25 yılda madencilikten enerjiye ulaşımdan yerleşime, eğitimdten sağlığa kadar birçok sektörde ülkemiz ve toplumumuz aleyhine önemli yapısal dönüşümler

gerçekleştirilmiştir.

Bu süreçte, kamu yararını ön planda tutanlar giderek edilgenleştirilmekte ve susturulmaktadır. Böylelikle Türkiye, uluslararası sermayenin kolaylıkla avlanacağı özel bir alana dönüştürülmek istenmektedir. Bu amaçla tüm kamu kurumları önce içi boşaltılarak değersizleştirilmekte, sonra da bir pazarlama tekniği olarak yok pahasına peşkeş çekilmektedir.

Halkın alın teri ile kurulan ve ülkemizin kalkınmasında önemli işlevler gören kamu kuruluşlarımızda özellikle son dönemde yönetici kademelerine yapılan atamalarda; bilgi, beceri ve liyakat aranmasından vazgeçilmiştir. Artık, atamalarda geçerli olan ölçüt, sadece "cemaatten olmak, kendileri gibi düşünmek ya da kendilerinden olmak"tır. Bu şekilde, yetersiz kişilerin uzmanlık gerektiren makamlara getirilmesinin önü açılmış, kurumlardaki yozlaşma hızlandırılmıştır. Her dönemde belirli ölçülerde yaşanan kadrolaşma, son dönemde "kuşatma" şekline dönüşmüş ve tüm işyerlerinde iş barışını tehdit eder hale gelmiştir. Pek çok kurumda kirlilik, yozlaşma ve yolsuzluk had safhaya ulaşmıştır. Rüşvet, menfaat temin etme ve görevi kötüye kullanma artık kanıksanmış, etik değerler ayaklar altına alınmıştır. Dürüstlük artık fazilet sayılmaya başlanmıştır.

Kuruluşlarından bu yana başarılarıyla, ürettikleriyle ve ülkemize kazandırdıkları -mesut sürprizlerle- kamuoyunun gündemine gelen MTA, TKİ, TTK, ETİ-BANK, MİGEM, TPAO, BOTAŞ vb. gibi kamu kurumlarının adı, son zamanlarda olumsuzluklarla anılmaya başlan-

Devlet ihalelerinde yaşanan olumsuzluklara bir de taşeronlaşma ve özelleştirme uygulamaları eklenince usulsüzlük ve yolsuzluklar günlük olaylar haline gelmiştir.

mıştır. Son 25 yılda politik atamalarla siyasi iktidarların oyuncağı durumuna sokulan ve gittikçe gerileme süreci yaşayan bu kurumlar, siyasilerin kadrolarını yerleştirdiği kurumlar haline getirilmiştir. Ancak, bu kurumlarda hala onurlarıyla görev yapan, üreten ve ürettiklerini hiçbir kişisel çıkar gözetmeden ülke ve toplum hizmetine sunan yurtsever pek çok çalışan bulunmaktadır. Fakat bu kişiler ya dışlanmış, ya da kadrolaşma uğruna pasifize edilmişlerdir. Üstelik bu kişiler bazen hiç hak etmedikleri şekilde töhmet altında bırakılmakta, bu durum görevini layıkıyla yapmaya çalışan herkesi tedirgin etmektedir.

Devlet ihalelerinde yaşanan olumsuzluklara bir de taşeronlaşma ve özelleştirme uygulamaları eklenince usulsüzlük ve yolsuzluklar günlük olaylar haline gelmiştir. Bu konudaki önemli bir tespit, söz konusu ilişkilerin belli odaklarla, bazı yöneticilerle ve belli siyasi kesimlerle birlikte anılır olmasıdır.

Taşeronlaşma uygulamaları uzun yıllardır devam eden Türkiye Kömür İşletmeleri Kurumu'nda (TKİ) Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurulu'nun raporlarında belirttiği sorunlar devam etmektedir.

Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurulu Raporunda, Türkiye Taşkömürü Kurumu'nda (TTK) rodövans (kiralama) uygulamalarında kurum aleyhine oluşan sonuçlar açıkça belirtilmektedir.

Yine son günlerde, 73 yıllık birikime sahip ülkemiz için pek çok ilke imza atan, ihtisaslaşması dünyada kabul gören Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü (MTA) ile bu kurumun bulunduğu yeraltı kaynaklarının ruhsatlanması ve işletmelerinin takibini yapan Maden İşleri Genel Müdürlüğü'ndeki (MİGEM) usulsüzlük ve yolsuzluklar gündemdedir. Bu konuda idari ve adli işlemlerin yürütüldüğü, gözaltına al-

maların yaşandığı basına da yansımıştır.

Devletin gözde ve önemli iki kurumu da adı şaibelere karışan kurumlar arasında yerini almıştır. Yine enerji sektöründe çeşitli isimlerdeki operasyonlar hepimizin hafızalarında. Bunların ana sebebi taşeronlaşma, özelleştirmeler ile yasa ve yönetmeliklerin uygulanmamasıdır.

Bu olaylar değerlendirildiğinde, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nın bu olumsuzluklardan sorumlu olduğu açık bir şekilde gözlenmektedir.

Yaşananlar, özetle 1980'lerden sonra ülkemizde uygulanan ve "benim memurum işini bilir" anlayışının tipik sonuçlarıdır.

Yaşananlar, etik ve ahlaki çöküntünün toplumsal yapımızda meydana getirdiği tahripkâr sonuçlarıdır. Yaşananlar, bu ülkenin gerçek sorunlarının üstünü türbanla örtmek isteyen zihniyetin, kamu kaynaklarını kendi yandaşlarına peşkeş çekmesidir.

Yaşananlar, kurum kültürünü bilmeyen, kurumun misyon ve vizyonundan habersiz, bir kısmı tarikat mensubu, bir kısmı da liyakatsiz kişilerin bu ülkenin en köklü kurumlarının yönetim kademelerine atanmasının doğal sonucudur.

Yaşananlar, parti ve meclis koridorlarında yapılan kulisler sonucu elde edilen "makamın", mesleki ve kurumsal bilgi ve emekle sahip olunan "kariyer ve liyakat" a üstünlüğüdür.

Yaşananlar, bir yandan çalışanlarını yoksulluk ve sefalet ücretine mahkûm ederken, diğer yandan bu ülkenin yeraltı kaynaklarını sermayeye devreden anlayışın sonuçlarıdır.

Yaşananlar, kamu kurumlarında siyasi müdahalelerle bilimsel ve teknik çalışma ikliminin tahribine yönelik sürecin acı sonuçları olup kurumların bilimsel

Ülkemiz için çok önemli olan adı geçen kuruluşlardaki gelişen her olayı kamu yararı doğrultusunda izleyecek, yanlış ve haksız uygulamaların takipçisi olacağız.

Son yıllardaki kaza istatistikleri incelendiğinde, özellikle madencilik sektöründe iş kazalarının belirgin bir şekilde artarak devam ettiği görülmektedir.

birikim ve etkinliğinin zaafa uğratılması, içlerinin boşaltılması ve işlevsizleştirilmelerinin acı sonuçlarıdır.

Bizler, açlık ve yoksulluk ücretlerine mahkûm edilen ancak bu ülkeye ve topluma sevgiyle bağlı onurlu üyelerimizden aldığımız güçle, örgütlerimizin mücadele geleneği, bilgi, birikim ve deneyimleriyle ülkemiz için çok önemli olan adı geçen kuruluşlardaki gelişen her olayı kamu yararı doğrultusunda izleyecek, yanlış ve haksız uygulamaların takipçisi olacağız.

Bizler, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığında örgütlü olan sendikalar ve Odalar olarak kurumlarımızda son günlerde yaşanan ve tüm yurtsever çalışanların, kaygıyla izledikleri bu sonuçları hak etmediklerini biliyoruz. Bizler emekten ve halktan yana çalışmalarını yürüten kitle örgütleri olarak, yılların birikimlerinin çıkar çevrelerin-

ce kirletilmelerine izin vermeyeceğimizi ifade ediyor, ayrıca bu konuda bakanlığın şeffaf bir şekilde gerekli yasal ve idari işlemleri acilen yürütmesini talep ediyoruz. Bu konuda tüm yetkililerin sorumlulukları bulunduğunu belirtiyor, bu olumsuz sürecin tüm çalışanlar adına takip edileceğini kamuoyuna saygıyla duyuruyoruz.

TMMOB JEOFİZİK MÜHENDİSLERİ ODASI

TMMOB JEOLJİ MÜHENDİSLERİ ODASI

TMMOB MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI

KESK- ENERJİ, SANAYİ VE MADEN EMEKÇİLERİ SENDİKASI

GENEL MADEN İŞ SENDİKASI

18 Mart 2008, Ankara

FACİANIN 16. YILINDA

263 MADEN EMEKÇİSİNİ SAYGIYLA ANIYORUZ

3 Mart 1992 yılında Kozlu Kömür Ocağı'nda madeninde grizu patlaması sonucu 263 maden işçisi yaşamını yitirmiştir. Bu kaza, dünya madencilik tarihinde yaşanan en büyük maden kazalarından birisi olarak tarihe geçmiştir.

Madencilik sektörü, doğası gereği içerdiği riskler nedeniyle özellik arz eden, bilgi, deneyim, uzmanlık ve sürekli denetim gerektiren en ağır ve tehlikeli sektörlerin başında gelmektedir.

Emek yoğun çalışılan bu sektörde iş kazası ve meslek hastalıklarıyla karşılaşma olasılığı diğer iş kollarına oranla daha yüksektir.

Son yıllardaki kaza istatistikleri incelendiğinde, özellikle madencilik sektöründe iş kazalarının belirgin bir şekilde

artarak devam ettiği görülmektedir. Odamızın sürekli olarak vurguladığı gibi; madencilik, doğası gereği içerdiği riskler nedeni ile özellik arz eden, bilgi, deneyim, uzmanlık ve sürekli denetimi gerektiren en riskli iş koludur. Ülkemizdeki madencilik kamu kurum ve kuruluşlarının bu bilgi ve deneyime ulaşması uzun yıllar gerektirmiştir. Ancak, 80'li yılların başından itibaren uygulanan özelleştirme, taşeronlaşma, rodövans gibi yanlış uygulamalar ülke madenciliğini küçültmüş; madencilik bilgi ve deneyim birikimini dağıtmıştır. Bu birikim ve deneyime sahip olan kurum ve kuruluşlar yerine, üretimin teknik ve alt yapı olarak yetersiz, deneyim ve uzmanlaşmanın olmadığı kişi ve şirketlere bırakılması, buna ek olarak denetimin de yeterli ve etkin bir biçimde yapılamaması